

Mál nr. 35/2024

Nafn málskotsaðila (M)

Nafn varnaraðila (V)

Heiti vátryggingar: Ábyrgðartrygging atvinnureksturs.

Vátryggingartaki ábyrgðartryggingar (X)

Skaðabótaábyrgð. Sönnun.

Gögn.

1. Málskot mótttekið 22. janúar 2024 ásamt fylgiskjali.
2. Bréf V dags. 31. janúar 2024.
3. Viðbótarathugasemdir M dags. 17. febrúar 2024.
4. Viðbótarathugasemdir M dags. 18. febrúar 2024.

Málsatvik.

Í málskoti kemur fram að M hafi, hinn 9. febrúar 2020, orðið fyrir líkamstjóni er hún datt um ávaxtabita sem var á gólfi verslunar X. Ávaxtabitinn hafi verið við enda rekka sem snúi að afgreiðslukösum og hafi því átt að vera vel sýnilegur starfsfólki X. M hafi látið kalla til vaktstjóra verslunarinnar og leitað á Læknavaktina samdægurs. M hafi einnig verið í samskiptum við það vátryggingafélag sem hún sé í viðskiptum við og hafi talið að það mundi annast samskipti við V. Dráttur hafi orðið á málinu þar sem M hafi veikst af Covid-19 og verið lengi fjarverandi. Í janúar 2022 hafi hún svo átt í samskiptum við starfsfólk X og í janúar 2023 hafi M leitað til lögmanns. V hafi þá haft samband við starfsfólk X sem þá virðist ekki kannast við málið.

Fyrir liggur bréf V til þáverandi lögmanns M, dags. 1. september 2023, þar sem fram kemur að samkvæmt upplýsingum frá X búi það ekki yfir neinum gögnum um umrætt atvik og hafi upplýsingar um það fyrst borist X með kröfu í ábyrgðartryggingu þess. Jafnvel þó atvikið teldist sannað verði ekki sú óraunhæfa krafa lögð á starfsfólk að það sjái til þess að ekkert falli á gólfíð eða fylgist með því öllum stundum að ekkert sé á gólfum verslunarinnar og bregðist strax við með því að fjarlægja og þrifa upp eftir viðskiptavini. Máli sínu til stuðnings vísar V einnig til dóms Hæstaréttar í máli 29/2011.

Í bréfi V til nefndarinnar kemur fram félagið hafi fyrst fengið tilkynningu um slys M hinn 14. ágúst 2023, eða um þremur og hálfu ári eftir að það atvikaðist. Kemur þá fram að ágreiningur aðila snúi að því annars vegar hvort X og starfsfólk þess hafi haft vitneskju um atvikið og hins vegar því hvort starfsfólk verslunarinnar beri ábyrgð á því sem er á gangvegum hennar og því að strax sé brugðist við með því að fjarlægja og þrifa upp eftir viðskiptavini. Afstaða V er sú að í fyrsta lagi liggi ekki fyrir fullnægjandi sönnun á atvikum. Jafnvel þó svo væri liggi ekkert fyrir um að starfsfólk X hafi haft vitneskju um ávaxtabitann á gólfinu og ekki brugðist við. Virðist því hafa verið um óhappatílvik að ræða en ekki atvik sem X beri skaðabótaábyrgð vegna.

Í viðbótarathugasemdum M er ítrekað að vaktstjóri hafi haft vitneskju um slysið. Þá hafi hún tilkynnt um slysið til þess vátryggingafélags sem hún sé í viðskiptum við og hafi hún gert ráð fyrir að það félag hefði samband við V. Þegar hún komst að því að það hefði ekki verið gert hafi hún haft samband við tvo nafngreinda starfsmenn X í janúar 2022. Það sé ekki á hennar ábyrgð að þeir hafi ekki haft samband við V eða að þeir eða vaktstjóri hafi látið hjá líða að tilkynna um slysið. Búi hún þá enn við verki vegna afleiðinga slyssins.

Álit.

Almennar sönnunarreglur í skaðabótarétti gera ráð fyrir því að sá sem heldur því fram að annar beri skaðabótaábyrgð á tjóni sínu beri sönnunarbyrði um að skilyrði slíkrar ábyrgðar séu uppfyllt. Það hvílir því á M að sýna fram á að hún hafi orðið fyrir slysi sé að rekja til saknæmra athafna eða athafnaleysis X eða starfsmanna þess eða annarra atvika eða aðstæðna sem X verði gert að bera skaðabótaábyrgð vegna. Gögn fyrir nefndinni um atvikið sem slíkt og aðstæður á slysdegi eru afar takmörkuð.

Gegn neitun X er því í sjálfu sér ósannað að M hafi slasast við að stíga á ávaxtabita á gólfi í verslun X, og engin gögn liggja fyrir er sýni fram á að X hafi haft vitneskju um slysið og atvik þess á slysdegi, en engar skýrslur, tilkynningar eða gögn um önnur samskipti aðila liggja fyrir nefndinni.

Jafnvel þó atvik sem slík teldust sönnuð hvíldi það eftir sem áður á M að sýna fram að starfsfólk X hefði sýnt af sér saknæmt athafnaleysi með því að fjarlægja ekki umræddan ávaxtabita. Fallast verður á það með V, sbr. og dóm Hæstaréttar í máli 29/2011, að ógerningur sé fyrir starfsfólk X að fylgjast svo nákvæmlega með að jafnan sé unnt að bregðast strax við þegar eitthvað fellur á gólf verslunarinnar. Það eitt að ávaxtabiti eða annar hlutur sé á gólfi verslunar leiðir því ekki sjálfkrafa til bótaskyldu.

Samkvæmt framansögðu verður að telja að ekki sé sýnt fram á að skilyrði skaðabótaskyldu séu uppfyllt og verður því að hafna kröfu M.

Niðurstaða.

M á ekki rétt úr bótum úr ábyrgðartryggingu X hjá V.

Reykjavík, 16. maí 2024.
rafræn undirskrift

Sóley Ragnarsdóttir

Hildigunnur Hafsteinsdóttir

Heiða Óskarsdóttir